

הדף עילוי סגמלע הסדר

דף זה מרכז את עקר דיני הסדר לפי הסימנים-
אבל הוא אינו כולל את כל דיני הסדר.

קדש

מקדשים על היין, שותים כוס ראשונה.

קדוש בליל הסדר חוב להיות אחרי צאת הכוכבים. בכוס זו מקדמים שתי מצוות-
קדוש וכוס ראשונה.

בסוף הקדוש מברכים שהחינו. צריך לבנו שהברכה תחול על החג ועל כל
מצוות הלילה.¹

שותים את הכוס בהסבה לצד שמאל. לכתחלה יש לשותות את כל הכוס
(לכתחלה = כן רצוי לנהג), ומי שאינו יכול ישתה רב הכוס, מלבד כוס רביעית,
שחובים לשותות את כלה (או שעור רביעית). לפיכך רצוי להכין כוס שמכילה שעור
(רביעית)² ולא הרבה יותר.

יין אדם עדיף מיין לבן. יש סוברים שאין לשותות מיץ ענבים, אלא דוקא יין, ויש
סוברים שמתר לשותות מיץ ענבים, ולדעת חלקם אף רצוי לשותות מיץ ענבים אם זה
יותר אהוב על השותה מאשר יין.³

ירחץ

נוטלים את הידים בלי ברכה.

לוקחים ירק הנקרא כרפס, טובלים אותו במי מלח או בחמץ, ואוכלים
אותו.

מברכים על הכרפס בורא פרי האדמה, ומכונים להוציא גם את המרור
בברכה הזאת.

אוכלים פחות מכזית מהכרפס.

יחץ

נוטלים את המצה האמצעית (משלש המצות) ופורסים אותה לשניים.

את החצי הגדול מצניעים לאפיקומן, וכורכים אותו במפה זכר למה שכתוב
"משארתם צרות בשמלתם".⁴

מגיד

קוראים את ההגדה- מספרים ספור יציאת מצרים.

לפני קריאת ההגדה יכון או יאמר שרוצה לצאת ידי מצות ספור יציאת מצרים.⁵
מגלים את המצות ומגביהים את הקערה לאמירת "הא לחמא עניא". אחרי אמירת
"הא לחמא עניא" מוזגים כוס שנייה.
לאחר קריאת ההגדה שותים כוס שנייה בהסבה.

רחצה

נוטלים ידים לסעודה בברכה.

מוציא מצה

מברכים על המצה, ואוכלים את המצה.

נוטלים את המצות בידי ומברכים שתי ברכות- "המוציא לחם מן הארץ" ו"על אכילת מצה".
יש לאכל מצה שמורה⁶ בשעור שני זיתים (אחד ל"המוציא" ואחד למצות מצה).
(פזית) = שעור אכילה של מצה. יש דעות שונות לגבי הגדל של פזית). מי שאינו יכול
לאכל כשני זיתים של מצה יאכל פזית.⁷
אוכלים את המצה בהסבה.

מרור

אוכלים מרור.

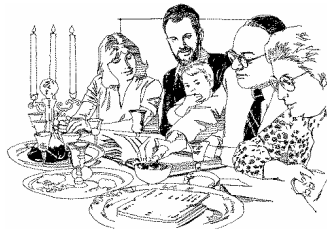

לוקחים פזית מרור, טובלים אותו בחרסת, מנערים החרסת מעליו (פזי לא לבטל את מרירותו) ומברכים "על אכילת מרור". לא מברכים "בורא פרי האדמה" כי כבר ברכנו "האדמה" על הכרפס).
את המרור אוכלים בלי הסבה. צריך ללעס את המרור ולא לבלעו בלי לעיסה.

בורה

אוכלים מצה ומרור יחד.

לוקחים מהמצה השלישית (פזית מצה), כורכים את המצה עם מרור וטובלים את המצה ואת המרור בחרסת (ניש שלא נוהגים כן).
לכתחלה אין להסיח את הדעת בדבורים שאינם קשורים לסדר בין ברכת "המוציא לחם מן הארץ" עד שיאכל את ה"כורד". (פזי שברכת המוציא וברכת מרור יחילו גם על אכילת ה"כורד").⁸

שלחן עזרה

אוכלים סעודה.

לא יאכל יותר מדי, מכיין שצריך לאכל עוד פזית (או שנים) מצה לאפיקומן.

צפיון

אוכלים את האפיקומן.

לוקחים מהמצה שהצנעה לפני "מגיד" ואוכלים אותה בהסבה לפני חצות הלילה.⁹
 לכתחלה יש להשתדל לאכל שני כזיתים, אחד זכר לפסח, ואחד זכר למצה שאכלו
 עם הפסח. מי שאינו יכול לאכל כשני זיתים של מצה יאכל אחד.

ברכה

מברכים ברכת המזון.

מוזגים כוס שלישית, ומברכים עליה ברכת המזון. שותים את
 הכוס בהסבה.

הלל

אומרים את ההלל.

מוזגים כוס רביעית לפני ההלל, ושותים את הכוס אחרי
 ההלל.

ירצה

מתפללים לה' שתפלותינו ובקשותינו בליקלה זה יעלו לךצון לפניו.

מקורות-

1. כה"ח תע"ג ס"ק ו'.
2. 86 סמ"ק לפי הגר"ח נאה ו-150 סמ"ק לפי החזו"א. סמ"ק = מיליטר. וזאת הברכה, קונטרס השיעורים.
3. המתירים לכתחילה הם הגר"מ אליהו (מובא ב"מקראי קודש" ה"ל ליל הסדר פרק ד' הערה ל"ו), ובספר "סדר הערוך" הביא שו"ע הרב סי' תע"ב סעי' י"ז שכתב ששתייה ערבה היא דרך חירות ולפי זה כתב שמי שמץ ענבים ערב לו יותר מין מקיים בו דרך חירות.

1. ושם ספ"כ כתב שהחזו"א שנה מיץ ענבים. בשו"ת יד הלוי סי' קנ"ה כתב שאין יוצאים י"ח ד' כוסות במיץ ענבים.
2. שמות י"ב: ל"ד.
3. מ"ב תע"ג ס"ק א'.
4. בדיני אפיית המצות למדנו ממתי המצות צריכות שמירה.
5. בא"ח צו ל"ד.
6. שו"ע תע"ה סעי' א' מ"ב וכה"ח שם.
7. שו"ע, רמ"א ומ"ב סי' תע"ז: א'.
- 8.
- 9.